

Opstanden til den nye dag

Opstanden til den nye dag
står rød i horisonten
Guds sol til livets velbehag,
beredt på himmeldonten.

Opstanden er jeg selv af vand,
af nattens bølger runden,
og skuer fra en solrød strand
ud over morgenstunden.

Af drømmestof er synet gjort,
som møder her mit øje,
en skabelsens og livets port,
der åbnes mod det høje.

Hvor er den skønhed, hvor det skær,
der måler sig med dette?
Hvad kan som himlens strålehær
de vakte sanser mætte?

Af solens glød er livet skabt
til glæde og forundring,
imens har selv jeg mælet tabt
i grænseløs beundring.

I guddomsglans er dagen født,
jeg ønsker dig tillykke,
hvis du som jeg har solen mødt,
må den dit hjerte smykke.

Poul Michael von Bülow 2015